

การจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Managing the Potential Development of the English Usage of the Thai Population in the Northeastern Region

สุขุมาล ยุกตานนท์,¹ วรพธู ยุกตานนท์,² และ อุตมาภรณ์ ยุกตานนท์³

Sukhumal Yuktananda,¹ Worapathu Yuktananda,² and Uttamaporn Yuktananda³

ทริออคิดส์ ไทยเฮิร์บ

Three Orchids Thai Herb

Email: ¹sukhumal.24@outlook.co.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า

น้ำหนักเฉลี่ยด้านการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.11 ค่า S.D. เท่ากับ 0.95 แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านความเข้าใจ และด้านการศึกษาเพิ่มเติม เป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก และระดับปานกลาง ในขณะเดียวกัน ด้านความตั้งใจ มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งแปรผลได้ว่า อยู่ในระดับปานกลาง

น้ำหนักเฉลี่ยด้านการเสริมสร้างความสามารถ ทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.09 ค่า S.D. เท่ากับ 0.94 แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านความต่อเนื่อง และด้านการฝึกฝน เป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะเดียวกัน ด้านการช่วยเหลือ มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งแปรผลได้ว่า อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษมีน้ำหนักเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน เท่ากับ 3.07 ค่า S.D. เท่ากับ 0.92 แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านการประเมิน มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านความกล้าแสดงออก แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความก้าวหน้า แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง และด้านประสิทธิภาพ แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ส่วนด้านการนำไปใช้น้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุดซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: การจัดการ; พัฒนาศักยภาพ; การใช้ภาษาอังกฤษ; ประชากรไทย; ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Abstract

The objectives of this research are 1) To study the problem of managing and developing the English language potential of the Thai population in the northeastern region 2) To study, analyze and synthesize the use of English that affects the management and development of the English language potential of the Thai population in the northeastern region and 3) To suggest guidelines for managing and developing the English language potential of the Thai population in the northeastern region. This research is quantitative research. The sample groups used in this research are: The sample population in the Northeastern region was 400 people. The research tools used were questionnaires.

The research found that

The average weight for all 3 aspects of learning was 3.11. The S.D. value was 0.95, which can be interpreted as being at a high level while understanding and additional education. These are the top 2 areas with the highest average weight, resulting in a high level and medium level. Meanwhile Intentional side has the lowest average weight, which can be interpreted as is at a moderate level.

The average weight for capacity building in all 3 areas was 3.09. The S.D. value was 0.94, indicating that the results were at a moderate level while in continuity and training. These are the top 2 areas with the highest average weight, resulting in a high level. Meanwhile Assistance has the lowest average weight, which can be interpreted as is at a moderate level.

The level of management for developing the potential of using English has an average weight for all 5 areas equal to 3.07. The S.D. value is equal to 0.92, which can be interpreted as being at a moderate level while the evaluation side has the highest average weight, resulting in a high level. Next was the aspect of assertiveness. The results were found to be at a moderate level. In terms of progress, the results were found to be at a moderate level. And in terms of efficiency, the results were found to be at a moderate level, respectively. The application aspect had the lowest average weight, which resulted in a moderate level.

Keywords: Managing; Develop potential; English usage; Thai population; Northeastern region

บทนำ

ปัจจุบันโลกยุค AI นั้นหมายถึงคนไทยต้องพัฒนาศักยภาพของตนให้ดีและทันต่อเหตุการณ์ไม่ว่าจะด้านทักษะ ด้านการทำงานที่สำคัญ ด้านการใช้ภาษานั้นสำคัญมากโดยเฉพาะภาษาอังกฤษคนไทยหรือประชากรไทยต้องรู้ว่าตนควรจะมีการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอย่างไรจึงจะสามารถสื่อสารได้ดีและดีที่สุดในยุค AI ศักยภาพของมนุษย์ในแต่ละบุคคลนั้นจะแตกต่างกันไปตามความถนัดที่หลากหลายบางคนสามารถเรียนรู้ได้หลายสิ่งแต่กับบางคนอาจจะเรียนรู้ได้เพียงสิ่งเดียวแต่ไม่ใช้กับภาษาอังกฤษที่ทุกคนสามารถเรียนรู้และใช้งานได้อย่างเกิดประโยชน์ สังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเป็นผลมาจากการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมทำให้ค่านิยมขนบธรรมเนียมประเพณีเปลี่ยนแปลงไปสถาบันทางสังคมอันดับแรกที่มีมนุษย์แต่ละคนจะมีประสบการณ์ตรงตั้งแต่เริ่มต้นของชีวิตที่ต่างมีความแตกต่างกันมีวิถีการดำเนินชีวิตแตกต่างหลากหลายโดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว มนุษย์ต้องอยู่ร่วมกันเป็นสังคมต่อเนื่องมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วก่อให้เกิดการตัดสินใจและบทบาทหน้าที่ที่ดีสู่สังคมขนาดใหญ่ในระดับประเทศได้ (ธวัชฐาพัฒน์ ยุกตานนท์, 2565)

มนุษย์ถือว่าเป็นสัตว์สังคม จึงเป็นธรรมชาติที่มนุษย์จะต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน มีการทำงานและแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบตามบทบาทของแต่ละคน แต่ในขณะเดียวกันก็ได้ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอย่างมากมาย ปัญหาทางสังคมและการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมรวมถึงสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมส่งผลต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ ปัญหาเหล่านี้ลุกลามไปสู่ปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง แม้กระทั่งศาสนา จนเกิดขบวนการที่นำปัญหาต่างๆ เหล่านี้โยนไปสู่การแบ่งแยกทางสังคม จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม (ธวัชฐาพัฒน์ ยุกตานนท์, 2562)

ปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง ผู้คนในสังคมทั้งเด็กและ ผู้ใหญ่สามารถที่จะเข้าถึงเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ได้อย่างสะดวกมากขึ้น แต่เนื่องด้วยปัจจุบันทั่วโลกกำลัง เผชิญกับสถานการณ์การแพร่กระจายเชื้อ COVID-19 จึงทำให้การเว้นระยะห่างทางสังคมถูกนำมาเป็นข้อกำหนด ที่ส่งผลต่อการทำกิจกรรมของผู้คนในหลายประเภท (ธวัชฐาพัฒน์ ยุกตานนท์, 2565)

สรุปในปัจจุบันความก้าวหน้าของสังคมที่มีเทคโนโลยีเกิดขึ้นมาการเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วภาษาจึงมีความสำคัญในหลากหลายด้านโดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สองที่ควรจะต้องเรียนรู้ไว้ใช้ในการสื่อสารอย่างต่อเนื่องเพราะมนุษย์มีการติดต่อสื่อสารกันอยู่ตลอดเวลาภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญที่บุคคลในปัจจุบันควรที่จะนำมาพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพราะโลกปัจจุบันนี้ไม่ได้กว้างอย่างที่เคยเป็นในความคิดของมนุษย์ในปัจจุบันโลกได้ย่อเล็กลงเพราะเทคโนโลยีที่ทันสมัยการติดต่อสื่อสารนั้นรวดเร็วสะดวกสบายยิ่งขึ้นนั่นหมายถึงจะมีโอกาสติดต่อสื่อสารกับต่างชาติต่างภาษานั้นมีมากขึ้นดังนั้นภาษาอังกฤษนั้นสำคัญอย่างยิ่งที่ประชากรไทยต้องพัฒนาศักยภาพในการพูดภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้นไม่ว่าจะเพื่อธุรกิจเพื่อการศึกษาสรุปว่าเพื่อการสื่อสารที่ดีนั่นเอง

บุคคลที่มีการพัฒนาศักยภาพตนเองอยู่ตลอดเวลาจะมีความพร้อมต่อการแข่งขัน และจะเป็นบุคคลที่พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา หน่วยงานหรือองค์กรใดก็ตามที่บุคลากรมีการพัฒนาตนเองย่อมก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน และนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าขององค์กรจนไปถึงระดับประเทศชาติ นอกเหนือจากการพัฒนาศักยภาพประชาชนเพื่อองค์กรหรือประเทศชาติแล้ว การพัฒนาศักยภาพตนเองของบุคลากรยังส่งผลต่อความสำเร็จหรือเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพและการดำเนินชีวิตอีกด้วย การพัฒนาศักยภาพตนเองนั้นถือเป็นการแข่งขันกับตัวเองเพื่อเป็นบันไดไปสู่ความก้าวหน้าในอนาคต และเป็นการเตรียมความพร้อมในการที่จะต้องแข่งขันกับคนอื่น ในโลกของการทำงานที่มีการแข่งขันสูงเวทีการทำงานจะเปิดโอกาสให้กับคนที่มีประสิทธิภาพในการทำงานเสมอ และเช่นเดียวกัน คนที่มีประสิทธิภาพในการทำงานสูงจากการพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่องในเรื่องต่างๆ มักจะพร้อมอยู่เสมอสำหรับการแข่งขันไม่ว่าในเวทีหรือสถานการณ์ใดก็ตาม (ณัฐกุล ภูกลาง, 2561)

กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงมีนโยบายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินงานโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program or Mini English Program) เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรม มีการจัดการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงไปสู่การแข่งขันระดับสากล ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ และทักษะได้เต็มศักยภาพ สามารถตอบสนองผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษการให้การศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษในรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญ 5 ประการได้แก่ 1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการแก้ปัญหา 4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และ 5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (สุรัสวดี เสาวบุปผา, 2565)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันนั้น จะเน้นการประยุกต์แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะทางการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะทักษะด้านการพูดเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นทักษะที่แสดงถึงความสำเร็จในการเรียนภาษา ที่เป็นทักษะการสื่อสารซึ่งจำเป็นมากในชีวิตประจำวันปัจจุบันสังคมโลกเกิดความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพิ่มขึ้น การติดต่อสื่อสารและการเดินทางของข้อมูลที่รวดเร็ว เป็นผลทำให้ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาประเทศให้มีศักยภาพมากขึ้นเพื่อปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ที่ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศทำให้ผู้ที่สื่อสารภาษาอังกฤษได้เปรียบในทุกทาง สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการที่มีการกำหนดนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนที่ก้าวทันโลกและใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษา เพื่อเตรียมพร้อมผลิตกำลังคนและพัฒนาขีดความสามารถของบุคคล ให้มีความพร้อมและสามารถปรับตัวพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต ในศตวรรษที่ 21 ที่การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจำเป็นอย่างมาก

และด้วยนโยบายรัฐบาล ให้ส่งเสริมบทบาทและยกระดับคุณภาพภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เป็นประโยชน์ด้านการศึกษา การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และในการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อให้สามารถพัฒนาประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างของการเมือง และวัฒนธรรมในโลกยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาต่างประเทศช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สามารถใช้ภาษาที่ถูกต้องสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทย ไปสู่สังคมโลกและเป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้ในการเรียนวิชาต่าง ๆ การศึกษาต่อรวมถึงการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายที่สำคัญของการปฏิรูปการเรียนรู้ (อาภัสรา สังขวาลี, 2564)

ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษด้วยในปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วประชากรในหลายประเทศมีการศึกษาเรียนรู้การใช้ภาษาสื่อสารเพิ่มเติม นอกเหนือจากภาษาของตนเพื่อที่จะสามารถติดต่อสื่อสารกับคนทั้งโลกได้ อีกทั้งได้ประโยชน์จากทางเศรษฐกิจการค้าขายที่มีความกว้างขวางมากขึ้น และยังได้มิตรสหายเพิ่มเติมคอยช่วยเหลือสิ่งต่าง ๆ และด้วยปัจจุบันเป็นยุคสมัยใหม่ที่ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นมากกว่าสมัยก่อนความก้าวหน้าของการสื่อสารที่ถูกพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ผู้วิจัยมองเห็นในส่วนนี้จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะภาคตะวันออกเฉียงเหนือหลายส่วนขาดการดูแลการศึกษาเข้าไม่ถึง ทำให้ประชากรบางส่วนขาดความรู้ความสามารถทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นอีกหนึ่งภาคของประเทศไทยที่มีแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ชาวต่างชาติมีความสนใจและอยากจะมาท่องเที่ยวในสถานที่เหล่านี้ด้วยเหตุนี้ประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสามารถรองรับการสื่อสารกับชาวต่างชาติในอนาคตเพื่อที่จะฟื้นฟูและพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศให้มีความก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร

และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์สังเคราะห์สรุปให้เห็นถึงการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 21,781,418 คน (การเคหะแห่งชาติ, 2565) กลุ่มตัวอย่างในการทำแบบสอบถามในครั้งนี้ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนมาก มีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ (Stratum) เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความครบถ้วนครอบคลุมและคำนวณหาจำนวนตัวอย่างโดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ จำนวน 400 คน (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2560)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการศึกษาวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาค้นคว้า ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ส่วนประกอบของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีลักษณะเป็นคำถามเลือกตอบ 1 ข้อ จากตัวเลือกหลายข้อ ประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา และ 4) อาชีพ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) ความเข้าใจ 2) ความตั้งใจ และ 3) การศึกษาเพิ่มเติม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการเสริมสร้างความสามารถ ประกอบด้วย 1) การฝึกฝน 2) การช่วยเหลือ และ 3) ความต่อเนื่อง

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 1) ความก้าวหน้า 2) ความกล้าแสดงออก 3) ประสิทธิภาพ 4) การนำไปใช้ และ 5) การประเมิน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง แจกจ่ายและเก็บแบบสอบถามจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง รับแบบสอบถามกลับคืน ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์แล้วไปวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับด้านการเรียนรู้ รวมกับด้านการเสริมสร้างความสามารถ และระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยจากตัวแปรต่าง ๆ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามความคิดเห็นของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการลงรหัสข้อมูลที่เก็บได้ทั้งหมดเพื่อเตรียมสำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติ หลังจากนั้นจึงใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติทั้งเชิงพรรณนา เพื่อวิเคราะห์น้ำหนักของด้านแต่ละด้านที่ศึกษาและใช้สถิติเชิงอนุมาน เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างด้านการเรียนรู้ และด้านการเสริมสร้างความสามารถ

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 400 คน ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 214 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 53.5 และ เป็นเพศหญิง จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 เป็นผู้มีอายุระหว่าง 26–40 ปี จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาผู้มีอายุไม่เกิน 25 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 ผู้มีอายุระหว่าง 41–50 ปี มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ผู้มีอายุระหว่าง 51–60 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และผู้มีอายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 และส่วนใหญ่ทำอาชีพทั่วไป จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมาเป็นราชการ จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.25 และยังไม่ทำงาน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 ตามลำดับ

2. สรุประดับค่าเฉลี่ยของด้านที่ศึกษา

2.1 ด้านการเรียนรู้

ตารางที่ 1 ภาพรวมของด้านการเรียนรู้

ด้านการเรียนรู้	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ความเข้าใจ	3.13	0.94	มาก
ความตั้งใจ	3.09	0.99	ปานกลาง
การศึกษาเพิ่มเติม	3.10	0.80	ปานกลาง
ภาพรวม	3.11	0.95	มาก

จากตารางที่ 1 น้ำหนักเฉลี่ยด้านการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.11 ค่า S.D. เท่ากับ 0.95 แปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านความเข้าใจ และด้านการศึกษาเพิ่มเติม เป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก โดยมีค่าระดับเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และ 3.10 ทั้งหมดแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก และระดับปานกลาง มีค่า S.D. เท่ากับ 0.94 และ 0.93 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน ด้านความตั้งใจ มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 3.09 ค่า S.D. เท่ากับ 0.99 ซึ่งแปลผลได้ว่า อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านการเสริมสร้างความสามารถ

ตารางที่ 2 ภาพรวมของด้านการเสริมสร้างความสามารถ

ด้านการเสริมสร้างความสามารถ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
การฝึกฝน	3.12	0.98	มาก
การช่วยเหลือ	3.00	0.89	ปานกลาง
ความต่อเนื่อง	3.14	0.96	มาก
ภาพรวม	3.09	0.94	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 ผู้นำหนักเฉลี่ยด้านการเสริมสร้างความสามารถ ทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.09 ค่า S.D. เท่ากับ 0.94 แปลผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านความต่อเนื่อง และด้านการฝึกฝน เป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรก โดยมีค่าระดับเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 และ 3.12 ทั้งหมดแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก มีค่า S.D. เท่ากับ 0.96 และ 0.98 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน ด้านการช่วยเหลือ มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 3.00 ค่า S.D. เท่ากับ 0.89 ซึ่งแปลผลได้ว่า อยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 3 ภาพรวมของระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ

ระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ความก้าวหน้า	3.09	0.88	ปานกลาง
ความกล้าแสดงออก	3.10	0.94	ปานกลาง
ประสิทธิภาพ	3.07	0.91	ปานกลาง
การนำไปใช้	2.97	0.90	ปานกลาง
การประเมิน	3.12	0.96	มาก
ภาพรวม	3.07	0.92	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 ระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษมีน้ำหนักเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน เท่ากับ 3.07 ค่า S.D. เท่ากับ 0.92 ซึ่งแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านการประเมิน มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.12 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.96 ซึ่งแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านความกล้าแสดงออก มีน้ำหนักเฉลี่ย เท่ากับ 3.10 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.94 ซึ่งแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความก้าวหน้า มีน้ำหนักเฉลี่ย เท่ากับ 3.09 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.88 ซึ่งแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง และด้านประสิทธิภาพ มีน้ำหนักเฉลี่ย 3.07 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.91 ซึ่งแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ส่วนด้านการนำไปใช้มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เท่ากับ 2.97 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.90 ซึ่งแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง

2.4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4 สรุปเมทริกซ์ผลการทดสอบสมมติฐานด้านประชากรศาสตร์

ด้านประชากรศาสตร์	ระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพ การใช้ภาษาอังกฤษ
1.1 เพศ	ไม่มีความแตกต่าง
1.2 อายุ	ไม่มีความแตกต่าง
1.3 ระดับการศึกษา	แตกต่าง
1.4 อาชีพ	ไม่มีความแตกต่าง

จากตารางที่ 4 สรุปได้ว่า มีเพียงด้านระดับการศึกษาเท่านั้น ที่มีระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. สรุปผลการวิจัยแยกตามวัตถุประสงค์

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้

1. น้ำหนักเฉลี่ยด้านการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.11 ค่า S.D. เท่ากับ 0.95 แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านความเข้าใจ และด้านการศึกษาเพิ่มเติม เป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก โดยมีค่าระดับเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และ 3.10 ทั้งหมดแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก และระดับปานกลาง มีค่า S.D. เท่ากับ 0.94 และ 0.93 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน ด้านความตั้งใจ มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 3.09 ค่า S.D. เท่ากับ 0.99 ซึ่งแปรผลได้ว่า อยู่ในระดับปานกลาง

2. น้ำหนักเฉลี่ยด้านการเสริมสร้างความสามารถ ทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.09 ค่า S.D. เท่ากับ 0.94 แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านความต่อเนื่อง และด้านการฝึกฝน เป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก โดยมีค่าระดับเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 และ 3.12 ทั้งหมดแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก มีค่า S.D. เท่ากับ 0.96 และ 0.98 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน ด้านการช่วยเหลือ มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 3.00 ค่า S.D. เท่ากับ 0.89 ซึ่งแปรผลได้ว่า อยู่ในระดับปานกลาง

3. ระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษมีน้ำหนักเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน เท่ากับ 3.07 ค่า S.D. เท่ากับ 0.92 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านการประเมิน มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด เท่ากับ 3.12 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.96 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านความกล้าแสดงออก มีน้ำหนักเฉลี่ย เท่ากับ 3.10 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.94 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความก้าวหน้า มีน้ำหนักเฉลี่ย เท่ากับ 3.09 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.88 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง และด้านประสิทธิภาพ มีน้ำหนักเฉลี่ย 3.07 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.91 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ตามลำดับ ส่วนด้านการนำไปใช้น้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เท่ากับ 2.97 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.90 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลการศึกษา พบว่า ด้านประชากรศาสตร์ของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านใดที่มีระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อยู่ 1 ด้าน คือ ด้านระดับการศึกษา ส่วนด้านเพศ อายุ และอาชีพ ล้วนแล้วแต่มีระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ด้านการเรียนรู้ จากผลการศึกษาพบว่า ด้านการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1.1 ด้านความเข้าใจ โดยมีค่า $t = 2.160$ หมายความว่า ด้านความเข้าใจมีผลต่อระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 2.160 หน่วย

1.2 ด้านการศึกษาเพิ่มเติม โดยมีค่า $t = 1.688$ หมายความว่า ด้านการศึกษาเพิ่มเติมมีผลต่อระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 1.688 หน่วย

2. ด้านการเสริมสร้างความสามารถ จากผลการศึกษาพบว่า ด้านการเสริมสร้างความสามารถที่ส่งผลต่อระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

2.1 ด้านการฝึกฝน โดยมีค่า $t = 2.118$ หมายความว่า ด้านการฝึกฝนมีผลต่อระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 2.118 หน่วย

2.2 ด้านการช่วยเหลือ โดยมีค่า $t = 1.833$ หมายความว่า ด้านการช่วยเหลือมีผลต่อระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 1.833 หน่วย

2.3 ด้านความต่อเนื่อง โดยมีค่า $t = 1.751$ หมายความว่า ด้านความต่อเนื่องมีผลต่อระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 1.751 หน่วย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. น้ำหนักเฉลี่ยด้านการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน โดยด้านความเข้าใจ และด้านการศึกษาเพิ่มเติมเป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก ในขณะเดียวกัน ด้านความตั้งใจ มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังขาดความเข้าใจเนื่อง

ด้วยภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยากจึงต้องมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและต้องไปศึกษาเพิ่ม แต่ความตั้งใจมีผลต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมากและเป็นสิ่งที่จะชี้ชัดได้ว่าจะสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้หรือไม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภัสรา สังขวาลี (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) พบว่า การเรียนรู้แบบทีมเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการร่วมมือกันในการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์มีการทำงานร่วมกับทีมเล็ก ๆ ร่วมทำงานตามความแตกต่างแต่ละบุคคล โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนภายในทีมต่างคนมีหน้าที่รับผิดชอบและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งพัฒนาการระหว่างบุคคล และการพัฒนาของทีมถือเป็นการพัฒนาผู้เรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ว่า การศึกษาควรพัฒนาคนในทุกด้าน เพื่อผู้รับการศึกษาเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข นอกจากนี้การจัดการศึกษาต้องเน้นความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนและให้เขาสามารถพัฒนาตนเองต่อไปได้ มีหลักการสำคัญ 4 ประการสำหรับกระบวนการเรียนรู้ เนื้อหาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความสนใจ

2. นำหนักเฉลี่ยด้านการเสริมสร้างความสามารถ ทั้ง 3 ด้าน โดยด้านความต่อเนื่อง และด้านการฝึกฝน เป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก ในขณะเดียวกัน ด้านการช่วยเหลือ มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด ความต่อเนื่องและการฝึกฝนจะทำให้การเสริมสร้างความสามารถด้านภาษาอังกฤษเป็นไปด้วยดีได้ เพราะภาษาอังกฤษที่ใช้การฝึกฝนที่สูงและใช้สื่อสารอย่างต่อเนื่องถึงจะเกิดความเข้าใจ ส่วนการช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญจะทำให้ความสามารถได้ถูกปรุงแต่งให้ดีขึ้นได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของไพบุลย์ สุขวิจิตร บาริ, วิลาสินี ดาราฉาย และ สุทธิชา เพชรวิระ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การใช้การสอนแบบบูรณาการและการสอนร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า การจัดการเรียน การสอนในรูปแบบดังกล่าวนี้มีประโยชน์กับทั้งผู้เรียนและผู้สอนอย่างมาก โดยอาจารย์ทำหน้าที่เป็นผู้ที่ให้ความรู้ ทฤษฎีที่จำเป็น เป็น Facilitator และ Coach ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ พูด ฟัง อ่าน และเขียน ผ่านการทำโครงการ Project-based Learning ภายใต้การให้คำชี้แนะ ช่วยเหลือ ดูแลอย่างใกล้ชิดจากทีมอาจารย์ผู้สอน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านคำชี้แนะ ช่วยเหลือดูแลอย่างใกล้ชิดจากอาจารย์ผู้สอนเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนในด้านการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของการเรียนรู้ และแสวงหาข้อมูลเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ การจัดการเรียนการสอนแบบทีมผู้สอน เช่น สอนร่วมกัน 2 ท่าน ในหนึ่งชั้นเรียนนั้นเป็นประโยชน์กับนักศึกษาเนื่องจากได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ นักศึกษามีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นนักศึกษาได้ฝึกภาษาอังกฤษอย่างตลอดเวลา และเมื่อเข้าใจส่วนไหน ก็สามารถสอบถามให้อาจารย์คนไทยได้อธิบายเป็นภาษาไทยได้ด้วย อย่างไรก็ตามการสอนเป็นทีมให้ประสบความสำเร็จได้นั้น เป็นสิ่งที่ท้าทาย

3. ระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษมีน้ำหนักเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน โดยด้านการประเมิน มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านความกล้าแสดงออก ด้านความก้าวหน้า และด้านประสิทธิภาพ ตามลำดับ ส่วนด้านการนำไปใช้มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด การประเมินเพื่อให้ได้รู้ถึง

ความสามารถของตนเองที่จะถ่ายทอดการเรียนรู้ที่จะนำไปพัฒนาศักยภาพ และสิ่งสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษคือต้องมีความกล้าแสดงออกเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าประสิทธิภาพก็จะตามมา รวมไปถึงการนำไปใช้เช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัสวดี เสาวบุปผา (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษตามกรอบความสามารถภาษาอังกฤษที่เป็นสากลของครูผู้สอนในโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ พบว่า ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากลของครูผู้สอนในโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ทักษะการฟัง พบว่า ครูควรได้รับการอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ สามารถพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยการเลือกฟังเนื้อหาสั้น ๆ จาก podcast หรือแหล่งข้อมูลที่ตนเองสนใจตาม platform ต่าง ๆ ในส่วนของผู้บริหารสถานศึกษานั้นควรจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาและทบทวนองค์ความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทักษะการพูด พบว่า ครูควรนำผลงานวิจัยไปขึ้นเรียนไปนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติเพื่อฝึกทักษะการพูด ผู้บริหารควรจัดโครงการที่ส่งเสริมให้ครูได้มีเวทีเสวนาประจำเดือนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ หรือหัวข้ออื่น ๆ ตามความสนใจและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้รณานาชาติ หรือส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมการนำเสนอระดับนานาชาติ ทักษะการอ่าน พบว่า ครูควรฝึกทักษะการอ่านโดยการอ่านหนังสือหรือบทความวิชาการต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ ในส่วนของผู้บริหารสถานศึกษานั้นควรจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้รายสัปดาห์ให้ครูนำสิ่งที่ได้อ่านมาพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรส่งเสริมการอ่านของครูโดยการจัดหาหนังสือ หรือบทความต่าง ๆ และมีวิทยากรมาชี้แนะเทคนิคการอ่านจับใจความและการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทักษะการเขียน พบว่า ครูควรเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ และเขียนบทความวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษการเขียนบทความวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดเวทีการประกวดบทความ หรือจัดทำวารสารวิชาการให้ครูเขียนบทความเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษมาตีพิมพ์เผยแพร่

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลการศึกษา พบว่า ด้านประชากรศาสตร์ของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านใดที่มีระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน คือ ด้านระดับการศึกษา ส่วนด้านเพศ อายุ และอาชีพ ล้วนแล้วแต่มีระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกุล ภูกลาง (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำแนกตาม เพศ อายุ และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่า การพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ.05 และพิจารณารายด้านพบว่า ด้านคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเพศหญิงมีการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานด้านคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนเพศชายมีการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานด้านคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ด้านการเรียนรู้ ที่ส่งผลต่อระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ด้านความเข้าใจ และด้านการศึกษาเพิ่มเติม

2. ด้านการเสริมสร้างความสามารถ ที่ส่งผลต่อระดับการจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ด้านการฝึกฝน ด้านการช่วยเหลือ และด้านความต่อเนื่อง

การจัดการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษด้านที่มีผลคือ ด้านการเรียนรู้ และด้านการเสริมสร้างความสามารถ การเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพคือการสร้างความเข้าใจในเนื้อหาควรมีการจัดแบ่งประเด็นตามหัวข้อต่าง ๆ ตามความเข้าใจของตนเองหรือสอบถามกับผู้สอนว่าไม่เข้าใจในประเด็นไหน ผู้ดูแลควรจัดแบ่งการสอนตามความสามารถของผู้เรียนไปตาม level และคอยให้คำแนะนำในการไปศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นนั้น ๆ และการเสริมสร้างความสามารถควรที่จะจัดการฝึกฝนผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอในแต่ละอาทิตย์สร้างความต่อเนื่องของการสอนทำซ้ำจนกว่าจะเกิดความเข้าใจ คอยช่วยเหลือผู้เรียนด้วยในหลายพื้นที่เป็นพื้นที่ที่เข้าถึงยากจึงทำให้อาจจะขาดในเรื่องของการศึกษาจึงต้องมีการช่วยเหลือแนะนำเป็นพิเศษวางระบบรากฐานที่ดีแบ่งสัดส่วนหน้าที่ตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ควรให้มีการเสนอแนะความคิดเห็นจากประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือถึงความต้องการความรู้ด้านภาษาอังกฤษว่าต้องการในระดับความยากเพียงใดที่จะสามารถพัฒนาเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1) ควรมีการส่งเสริมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของแต่ละพื้นที่เข้ามาช่วยเหลือแบ่งหน้าที่เพื่อที่จะสามารถทั่วถึงเพื่อให้ทุกคนได้มีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของตนเอง

2) ควรมีการประเมินความรู้ ความสามารถ ทางด้านภาษาอังกฤษของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อที่ผู้สอนจะสามารถเตรียมเนื้อหาให้เหมาะสม

3) ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษสัปดาห์ละไม่ต่ำกว่า 2 ครั้ง เพื่อความต่อเนื่องของการเรียนรู้ และนำไปใช้ได้อย่างตลอด

4) ควรเริ่มเรียนรู้ตั้งแต่ขั้นพื้นฐานและเริ่มเพิ่มระดับขึ้นไปเรื่อย ๆ ตามความสามารถของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

สำหรับการศึกษาในครั้งถัดไป ผู้ที่สนใจศึกษาควรประยุกต์ใช้การเก็บข้อมูลที่ลงลึกถึงรายละเอียด ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างครอบคลุม จากการทำแบบสอบถาม และลงพื้นที่สัมภาษณ์เชิงลึกกับ ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ถูกสุ่มมาจากประชากรทั้งหมดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในหลายพื้นที่ที่ เพิ่มมากขึ้น เพื่อที่จะหาประโยชน์และจุดที่ต้องถูกปรับปรุงแก้ไขที่จะสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้ในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา.(2560). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Window* (พิมพ์ครั้งที่ 12).กรุงเทพฯ: สามลดา.
- การเคหะแห่งชาติ. (2565). *รายงานข้อมูลประชากรและบ้าน ปี 2565*. กรุงเทพฯ: กองยุทธศาสตร์และ สารสนเทศที่อยู่อาศัย ฝ่ายวิชาการและพัฒนานวัตกรรมเพื่อที่อยู่อาศัย.
- ณัฐกุล ภูกลาง. (2562). *การพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปในมหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม* (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธศุ์ฐาพัฒน์ ยุกตานนท์. (2562). *พุทธจริยศาสตร์: ทางเลือกของการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชั่น*. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.*, 6(ฉบับพิเศษ). 624-634.
- ธศุ์ฐาพัฒน์ ยุกตานนท์. (2565). *กระบวนการใกล้เคียงข้อพิพาทโดยพุทธสันติวิธี ของศาลเยาวชนและ ครอบครัวกลาง* (ดุฎิณิพนธ์พุทธศาสตรดุฎิบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ไพบูลย์ สุขวิจิตร บาร์, วิลาสิณี ดาราฉาย และ สุทธิชา เพชรวิระ. (2564). *การใช้การสอนแบบบูรณาการ และการสอนร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปี ที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม. หนังสือประมวล บทความการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ออนไลน์ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2564. วันที่ 28 ตุลาคม 2564. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.*
- สุรัสวดี เสาวบุปผา. (2565). *สภาพและแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษตามกรอบ ความสามารถภาษาอังกฤษที่เป็นสากลของครูผู้สอนในโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์(การค้นคว้าอิสระการศึกษา มหาบัณฑิต).* มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อาภัสรา สังขวลี. (2564). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) (ปริญญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต).* มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rdEd. New York: Harper and Row Publications.

